

mogel nič kaj reči. Ko smo tedaj pregledali občinske bukve, najdemo zapisano: G. komisar in g. Feldbacher za trud in delo (pri ljudskem štetju) 22 fl. 84 kr. Zdaj pogledujemo eden drugega, ker ne vemo, ali se je naš občinski pisar zmotil ali mu je pa denar preveč dišal. Tedaj smo vprašali župana, koliko je tedaj g. komisar prejel plačila? Župan je malo bil v zadregah, potem pa reče: komisar je tisti, kateri piše. Iz tega še le smo torej slišali, kako se poteguje za svojega pisarja, da ga že celo komisarja imenuje. Zna biti, da ga zato tako časti, ker bi mu znal tisti komisar, ki je 22 fl. 84 kr. računil, polovico proč dati; tega sicer ne vem, ali da je 571 oseb naš občinski pisar ali komisar, kakor ga župan imenuje, popisal in od vsake osebe 4 krajcarje računil, to vem, toda pri teh mu bomo plačilo zmanjšali, zakaj naš slovenski narod zaničujejo, ali žepe si bi radi od nas polnili.

Iz sv. Lovrenca na kor. žel. (Mladina.)
Kako se za našo mladino skrbi? Čital sem, da se v drugih krajih zaukazuje in prepoveduje mladeničem in deklicam pred šestnajstim letom plesišča obiskovati. Pri nas se za mladino drugače skrbi. Kdor je bil na plesu gasilnega društva dne 1. febr., ta je lahko videl, kako se zna pri nas mladost še pred štirinajstim letom vrteti, celo nekaj ur popolnoči se suka tam s svojim učiteljem. „Danes na balu, jutri v šoli“. To in še več enakega si zna le nemški (?) učitelj dovoliti, ker ve, da ima za hrbtom dobro stražo ali ka-li. Prijatelj mladosti.

Izpred Radgone. (Na stražo!) Kaj neki se godi, pri nemški meji, da bi stražili, me boš radoveden vprašal, dragi bralec. To ti na kratko povem, kaka kuga da se tukaj širi: nemško-liberalni duh; on mnogo narodnega okuži, še več pa mlačnih, in nevednih Slovencev za narodnost umori. Orehovci, rojstni kraj zdaj že umrlega „bauernvereina“, snujejo si zdaj nemški „fajerver“, da bi vse, kar je narodnega in slovenskega lahko pogasili! Vanj vabijo sosednjo občino Črešnjevce, da bi pomagala vsako najmanjšo katoliško in narodno kal zadušiti. Ker še je več zavednih mož v Orehovcih, prosim vas: ne dajte se zaslepiti od tega „komidanta“. Pa tudi sosednja občina ne poslušaj takega, kateremu je za cerkev, vero in narodnost toliko, kakor nam za letošnji debeli sneg. Tukaj v teh občinah ste nekateri mladi umni kmeti, da bi si lahko „Slov. Gospodarja“ naročili. Nikdar bi vas potem te ovce v volčji obleki v svoje mreže ne dobili. V zgled pa si vzemimo Kapelčane in Jurjevčane, ki že imajo „bralno društvo“, zadnji že več let, potem pa še pač tudi mi Petrovčani naj ne zaostanemo. Tukaj nam pač glave manjka. Lahko bi še sicer ustanovili to društvo, po tem pa vsi vkup posojilnico. To bi bil zdaten pripomoček k narodnemu življenju.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Danes je prva seja drž. zbora v novi dobi. Stalne večine ne bode v njem, marveč le v eni ali drugi stvari, sedaj na strani liberalcey, sedaj na strani konservativcey in, kakor je podoba, sodi to grofu Taaffe najbolj, toda vpraša se, sodi-li tako tudi ljudstvu. — V soboto vsprejme Nj. veličanstvo gg. poslance v cesarskem dvorci in jih nagovori v tako zvanem prestolnem nagovoru in tega sestavi vlada ter je torej v njem le to, kar želi ona, da se naj doseže v drž. zboru — Pri mestnih volitvah na Dunaji je v tretjem volilnem razredu zmagala skorej povsod kršč. stranka in če še zmaga v drugem razredu, potem ima večino v mestnem zastopu, na to pa ni veliko upanja, ker dela za liberalce — denar in sila. — Dež. doklade je na Štajarskem 32%, to se pravi: kdor plača 10 fl. dež. davka, plača še 3 fl. 20 kr. v dež. kaso. K temu še pride potem okrajna in občinska doklada in si torej človek lahko izračuni, odkod da pride toliko davka. — Korošci izgubijo v tem meseci nemški list najgrše sorte, ki je izhajal v Beljaku ter je največ kriv, da se dela ondi slov. ljudstvu tolika krivica. Kaj da je krivo „rane smrti“ te gnjusobe, nam ni znano, vendar pa sodimo, da je tudi Nemcem že bilo preveč blata, s katerim se je pisalo v njem. — V Ljubljani so izvolili v torek g. J. Kušarja s 394 glasi za drž. poslanca; nasprotnika ni bilo. — V Kočevju so si osnovali „nemško društvo“, toda v odboru naleti človek skorej na več slovenskih, kakor nemških imen. Vse tako, kakor se godi pri nas, v naših mestih. — V Gorici se pripravljajo na volitve, v mestni zastop in si tokrat obetajo tamošnji Slovenci zmago, vsaj v tretjem volilnem razredu. Mi jim jo želimo, toda treba jim bode biti složnim, bolj složnim, kakor so bili pri drž. volitvah. — V Trstu imajo te dni obrtniško razstavo, toda kakor se kaže, nima posebno imenitnih reči na ogledu. — Novi ces. namestnik v Dalmaciji, fzm. David je bolj na strani Italijanov, kakor pa Hrvatov; to pa se lahko razjasni, kajti on je po svojem rodu jud. — Hrv. ban, grof Khuen-Héderváry je jako vesel svojega odlikovanja, ne znamo pa, če ga je tudi hrvaško ljudstvo. — Pravi se, da razpusti tudi ogerska vlada drž. zbor v Budimpešti prej, kakor mu izteče postavna doba. Gg. poslanci menimo, da niso prav pri volji vzprejeti novih postav, katere želi vlada upeljati.

Vunanje države. H koncu tega meseca bode pri sv. očetu v Rimu veliko konsistorije ali zborovanje kardinalov. V tem se imenuje neki tudi knez nadškof na Dunaji, dr. Gruscha za kardinala Rimske cerkve. — Nova vlada v Italiji je v resnici varčna ter izostanejo vsled

tega velike vojaške vaje, ker ona ne dovoli denarja za nje, potrebe pa tudi ni tolike za nje. — V Parizu, glavnem mestu francoske republike, je bilo te dni zborovanje rudninskih delavcev iz vse Evrope. Govorilo se je v tem veliko, toda malo sklenilo, sicer pa jim tudi ni mogoče priti v kratkem času na bolje. — Angleška vlada ima sedaj sitnobo z ljudmi doli v Indiji, rod za rodom se vzdiguje zoper angleške vojake in težko ji bode vkrotiti ta ljudstva. — Iz trgovinske pogodbe, ki se dela med Nemčijo in našo državo, še ni resnice, vendar pa zatrjuje nemška vlada, da ni prave zapreke zoper njo. No tedaj pa bode že prej ali slej gotova. — Ruska vlada dela na to, da se vrše letos večje vojaške vaje na mejah Avstrije in Nemčije, še večje, kakor v drugih letih in svet se vpraša, čemu da se kje to izdodi. Dobro znamenje ni, ali je Rusija že v resnici sita miru? — Morilec bolgarskega ministra Belčeva še niso dobili in je malo upanja, da jih dobé kedaj. — Srbska državnica je dobila novo tiskarsko postavo in se vsled nje ne sme več pisati zoper razkralja Milana. Menimo, da je tudi najbolje tako. — Turški sultan mora vgrizniti v kiselo jabelko ter déti v kazen tiste turke, ki so v Skoplji vdrlji v katol. cerkev. Kazen terja naš poslanik v Carjem gradu. — Iz Afrike se je vrnil Garibaldi v Rim ter pravi, da je izvržen denar, ki ga izdaje Italija za deželo Masava; iz te neki ne bode nikoli kakih koristi za Italijo. — Iz južne Amerike se izseljuje v zadnjem času veliko laških rodbin ter si išče doma sedaj tam, od koder so se bile kedaj podale v Ameriko t. j. v svoji domovini. Le-te torej niso našle sreče v novem svetu. — Kakor v stari Evropi, tako se čuti tudi v Ameriki potreba za denar enak v vseh državah, toda težko je tudi tam priti do tega. Komisija, sklicana iz tega namena v Washington, je razšla te dni, ne da je kaj v tem ozéru dosegla. Več glav se spravi pač težko pod enim klobukom.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripoved iz Savinjske doline.)

(Dalje.)

In šli so v župno cerkev, kjer je bil najrejen Božji grob in izpostavljeno presveto Rešnje telo, obdano z mnogobrojnimi lučicami in cveticami. Tamkaj je pokleknila bleda žena s svojima otrokoma in molili so, o molili so tako goreče! Otroka bila sta vsa zamaknjena v čarobno rasvetljava, in le njune male ustnice so se mezile, in večkrat se je slišal napol glasni izrek „atej.“ Mati, ki je poleg otrok klečala, zrla je v presveto Rešnje telo; in svitle solze

kapale so nji ena za drugo iz modrih oči čez blede lice, njena prsa dvigala so se krčevito, grozna bolest morala je biti v njenem srci. Pobožno ljudstvo, ki je krog te, v gorečo molitev zatopljene kopice klečala, je občudovalo pobožnost nedolžnih otrok, in videlo solze uboge trpeče blede matere. Saj pa je tudi vse poznalo pridno in pa pošteno Pušno Jero, ali nje mož je bil poklican že pred letom dni k vojakom, ker je bila vojska, in se od tega časa ni več vrnil nazaj. Nihče ni vedel, je-li še živ ali je že mrtev, a vsem se je zdelo zadnje gotovejše, kajti vsi, kateri so tudi ob istem času bili poklicani k vojakom, bili so se vrnili, le Pušnega Gašperja ni bilo več nazaj. Ker je bil on kot dninar jako priden in delaven mož, edina podpora in v preužitje svoji rodbini, ter ni imel razven kočice in malega vrta okrog nič posestva; bilo je vsem prav lahko razumljivo, zakaj da je uboga zapuščena žena vedno objokana. Vsem se je smilila uboga rodovina v sree. In ko so jo videli pred živim Bogom klečati in tako goreče moliti, vedeli so pač, zakaj da njej kapljejo solze po bledih licih. Saj ni imela uboga žena jutri na Veliko noč dati kaj svojima gladnima otrokoma, nič družega, kakor nekoliko podzemljic, katere nji je neka usmiljena sosedja darovala.

Krog klečeče žene so si nekaj tiho na uho pošepetale, ter ustale in so odšle iz božjega hrama. Počasi odšla je tudi večina družega pobožnega ljudstva, kajti bližal se je že večer in veselo ustajenje Gospodovo; le-to se je tukaj veliko soboto večer obhajalo.

Zdaj je ustala tudi Jera, in vzdramila še vedno v molitev zatopljena nedolžna otroka svoja, ter se zelo potolažena podala proti domu. Bila je mirna in potolažena, neki znotranji čut ji je oznanjeval, da je Bog uslišal njeno in njenih otrok gorečo molitev, da boše tudi za nje prišel enkrat dan ustajenja nove sreče, novega življenja.

„Jaz sem pa tako lačen, mama“, rekel je napolglasno Janezek, ko so se doma že raspravili in prižgali trsko v hladni, nezakurjeni sobi.

„Tudi jaz bi prosila kosček kruhka, mama“, prosila je Barbika milo.

„Le potrpite, ljuba moja, tolažila je bleda žena, ko so nji te besede, kakor nož prešinile sree; le potolažita se, draga otroka; ljubi Bog boše nam že kruhka poslal“. Otroka se stisneta v kot pri peči, in žena je krpala neko obleko, katere ni bila še podnevi dogotovila.

(Konec prih.)

Smešnica 15. „Ne hodi“, svari hlapec tovariša, „ne hodi tako blizo konja, sicer te brene.“ „No“, reče le-ta, „kaj pa bode tedaj!“ „Če druga nič“, odvrne hlapec, „nogo si vlomi na tvoji trdi buči“.